

А де ж те скіфське золото?..

Дмитро Кремінь

А де ж те скіфське золото?
В землі
справдешня золота ріка розлита,
чи відвезли у безвість кораблі,
грузькі трієри ольвіополіта,
просяяні пластини золоті
та пекторалі сонячну осяяність?
Чи їх забрали шторми на путі,
що мореплавцям дарував Гіпаніс?
А де ж ті скіфи-вої?
Де вони?
Чи їхне сім'я звіяно до крихти?
Переловили їхні табуни
жахних століть залізnodзьобі грифи...
А де золотоносні ковалі?
В ярмі століть мої душа і вия.
Непам'ять і розор моїй землі
від Дарія до туменів Батия.
Розорений, розораний курган...
По пектораль прийшов сюди ізнов я,
чи захопив столітній ураган
безпам'ятства, безіменства, безмов'я?
Подарували нам залізну кліть,
Не золоту – під вічним зодіаком.
І вся моя історія стоїть
одним суцільним запитальним знаком.
Де Скіфія?
А кажуть, що була?
Де золото?
В космічній потерусі
Дзвенить під серцем золота стріла,
Дзвенить сережка золота у вусі...